

Addit. ad Covarruvias

Ad Num. 5.

30. Juris principium est notissimum, emptorem non distinguere locationi per venditorem facta, l. empor. 9. C. de locat. 1. 19. tit. 8. p. 5. Guttier. in l. nemo potest; n. 42. ff. de legat. 1. Menoch. conf. 1172. n. 12. Ceval. q. 756. n. 26. Cancer. part. 1. c. 14. n. 34. cum aliis. Manic. de tacit. convent. libr. 5. tit. 10. nu. 33. Caldas de empt. & vend. c. 26. per totum, Capyci. decis. 182. n. 3. Anton. Gom. variar. d. lib. 2. c. 3. n. 9. 10. Anton. Fab. ac error. decad. 6. error. 6. Pinell. in l. part. 3. nu. 68. C. de bon. matern. Moz. dict. tit. de naturalib. emption. n. 37. & tract. de locat. tit. de natura lib. locat. à n. 1. Pat. Molin. disp. 490. Quod & in colono partario procedit, Sur. Ant. variar. libr. 3. resol. 41. num. 2. Schle. decis. Aragon. 189. nu. 2. Dicendum vero est, post emptorem fructus retinere, usquedam pensio sibi solvatur, imo utilem locati actionem ex aequitate obtinebit contra colonum, argum. Ibi, in area ubi Glos. fin. ff. de condit. indeb. Sed & utilis negotiorum gestorum dabitur in subsidium adversus venditorem, nisi hic colono jam interesse solvitur; atque ita D. Covarruv. est intelligendus.

Ad Num. 6.

Quod is, qui rem ex pacto retrovendendi recuperat, omnes fructus suos faciat pendentes, sumptibus solutis, docent Petr. Barbos. in d. l. divisorio in princip. part. 2. nu. 71. ff. sol. ut. matrimon. Beroi. question. familiar. quæst. 98. n. 4. Anton. Fab. deca. 10. error. 2. Maynard. decis. 1. lib. 2. Escobar. d. lib. 2. comput. 26. n. 8. hanc opinionem veriorum fatur, etiam non sequatur, Guttier. d. c. 33. num. 29. Chafan, in coniectudin. Burgund. rub. 5. S. 5. n. 25. Molin. dict. cap. 11. n. 9.

Ad Num. 7.

Sed fructus pendentes pro rata temporis fore dividendos inter redimentem, & venditorem, longe communius est, & in praxi servatur, sic tenent Thefaur. decis. 56. à n. 1. Mynsinger. observat. 50. & 70. cent. 6. Fachin. contr. v. r. lib. 2. cap. 14. Hermos. in l. 42. glos. 9. num. 6. tit. 5. part. 5. Cancer. variar. part. 1. cap. 23. num. 21. Ric. in collectan. part. 1. collectan. 159. Mantic. d. lib. 4. tit. 32. n. 10. Escobar ubi proximè ver. Et ienendo, Tepat. variar. sentent. tom. 2. titul. 40. c. 11. vers. Quia de fructibus, Tiraquel. de retract. convent. 5. g. 5. 4. num. 9. Gratian. Mar. d. c. 76. n. 1. Costa de ration. rat. quæst. 36. Joseph. Ludovic. Perus. decis. 79. num. 7. 8. Franc. Marc. Delphinat. decis. 17. p. 2. Bellacomb. tom. commun. opin. lib. 4. tit. 37. num. 17. Boer. decis. 23. Cavalc. de u. fr. mulier. rel. num. 144. & hoc casu redimens itare locationi per retrovendentem factæ contractus, pro anno currenti lucetur, modo fructus, pro quibus venditur, in prædicto vendito extent: five collecti, five pendentes; ut in dict. l. fin. per totam, decimus est, sed cum fiscalis pacificatur eum empore de stando sua locationi, hoc ei concedendum non est, jisque commune, tanquam inter duos privatos observabitur; tum quia cessat illa ratio legis, ne fiscus ad interesse teneatur, quia semota, cessare debet dispositio l. adigere 6. S. quamvis. ff. de jur. patronat. tum cum illud sit exorbitans à jure communi, dict. l. fin. Itaratur, ultra casum, de quo ibi tractatur, admittendum non est, l. quod vero contra 14. ff. de legib. neque ambiguntur, quoniam Paulus loquatur, cum nihil de locatione fiscalis in venditione dictum fuit. An vero decisio d. l. fin. obtineat in emente ab Ecclesia tractant Fachin. ubi proximè, Ceval. dict. quæst. 756. à n. 70. ubi etiam de colono Republicæ, Guttier. suprà, à n. 66. Barbos. Sen. in d. S. num. 13. & negativa sententia vera est, ac communior.

Ver. Nec mibi placet.

32. Fulgosii sententia procedere posset, cum emptor proprio nomine, & non venditoris stetit locationi fine

Ad Num. 5.

quo casu actio negotiorum gestorum cessat, Nescius 36. l. l. mandati 48. ff. de negot. gest. & dubitari quicunq; potest, si empator patitur fructus per colonum percipi, qua actione pensionis partem pro rata temporis consequatur; non enim locati actionem haber, ut colonum convenient, cum neque ipse locaverit, neque à locatore sibi actio cessa fuerit: non exempto contra venditorem, qui non est pactus ut staretur locationi: nam si sic convenisset, intelligitur, pensione praefixa, quæ responderit tempori lapsu, usque ad fructuum perceptionem, argum. d. l. si mercedem 55. S. fin. ff. locat. cum igitur nulla emptori sit actio, in judicio audiendus non erit, l. si pupilli 6. S. vide. mus. ff. de negot. gest. Paz in prax. tom. 3. in princip. nu. 5. 6. Cardin. Tusci. tom. 1. lit. A. conclus. 60. Marc. Ant. variar. libr. 3. resol. 41. num. 2. Schle. decis. Aragon. 189. nu. 2. Dicendum vero est, post emptorem fructus retinere, usquedam pensio sibi solvatur, imo utilem locati actionem ex aequitate obtinebit contra colonum, argum. Ibi, in area ubi Glos. fin. ff. de condit. indeb. Sed & utilis negotiorum gestorum dabitur in subsidium adversus venditorem, nisi hic colono jam interesse solvitur; atque ita D. Covarruv. est intelligendus.

Ad Num. 6.

33. Communiter reprobatur, quod D. Covar. in pref. nu. tradit, videlicet quod si fundus vendatur, fructibus iam maturis, proximisque electioni, & tempore tractus fundus in eodem statu reperatur, omnes fructus emptori debent cedere; hoc, inquam, DD. non admittunt, secundum Joseph. Ludovic. d. n. 8. Hermos. n. 8. & alios, quos hic refert; quorum fundamentum ex praeditis colliguntur, nam in prima venditione pretium correspondet fundo cum fructibus, quos jam habet; at in constitutione pretii ad retractum fructus non considerantur, qui an in fundo futuri sint, cum redi-

34. sine causa, & i. a. divisione admittitur, ut qui revendit, fructuum pendentium retinet a estimationem.

35. Hinc deducitur, præfatum communem opinionem limitandam esse, quoties pactum retrovendendi intervenit pro pretio, quod partes decreverint tempore retractus, quoniam tunc fructus pendentes omnino redimenta cedent, cum eo casu pretium statuatur habitu respectu ad illos, propter quos valor augetur. Ita limitant Hermos. supr. num. 7. Escobar. d. vers. Et tenendo, Joseph. Ludovic. d. decu. 79. nu. 17. 18. B. præsta Costa d. q. 36. n. 7. Mantica supr. lib. 4. tit. 31. num. 21. Gratian. n. 2. Sed si post manum ejus, qui retrovendere tenetur, fundus, fructibus pendentibus, redimatur, omnes ad emporem, solitus sumptibus; indistincte pertinebunt, ut sentit Hermosili, cum multis, num. 14.

Ibi: Secundo diligenter.

36. Hæc leges fori, Ordinamenti, & Tauri, disponentes circa retractum jure tanguinis, extant hodie in nova Recopilatione, suntque l. 7. 8. & 9. tit. 12. lib. 5. de quibus Ant. Gom. in ead. l. 70. Taur. Matienço in d. l. 7. R. cop. Guttier practicar. lib. 2. cap. 145. cum multis sequentib. Castill. in l. 74. Taur. Azeved. in eisd. ligib. Recop. Hermosilla in l. 55. glos. 2. cum sequentib. titul. 5. part. 5. & passim Reguicola.

37. Fructus, qui pendebant tempore emptionis, consanguineo retrahenti fundum omnes debentur; Ant. Gom. supr. num. 29. sub. verl. Secundo quia licet; Matienço in d. l. glos. 12. nu. 8. 9. He mos. in d. l. 55. glos. 8. n. 47. Guttier. d. lib. q. 158. n. 8. ubi disputat, Tiraquel. de utroq. retract. tit. 1. S. 1. gl. 7. num. 55. Alborn. in sua ari. contrat. lib. 3. tit. 3. fol. 122. col. 1. Ratio est, ut colligatur ex dictis suprà: nam cum leges Regiae jubeant, pretium emptori per consanguineum retrahent redi, necessario sequitur, ut fructus pendentes tempore venditionis ad consanguineum spectent, cum pro eodem pretio fuerint comparati: Alioquin inquit, quod eandem quantitatem acciperet emptor pro fundo demptis fructibus, ac prædicti, cum isti pendebant in illo.

38. Quod procedit, five jam collecti sint cum fundo retrahitur, five adhuc penant, secundum eisdem DD. quæ ferè omnes affirmant, hanc primam concusionem esse contra D. Covar. in prædicti, quatenus ait fructus pendentes tempore retractu; eis dividendo inremporem, & consanguinem; sed si recte locus iste intelligatur, minimè prædictæ oponit sententia; licet enim D. Covar. in sionem admittat, non tamen sentit, fructus pendentes tempore venditionis ad consanguineum non spectare; sed habendam esse rationem temporis, quo ante moram dominum suum penes emporem nam pro ea parte ipsius sunt: etenim sicut post emptionem ante moram fructus satos, ac perceptos, suos emptor facit, Guttier. n. 9. Hermosili. d. n. 47. & omnes fatentur; ita & incrementum fructuum, qui pendebant tempore emptionis, ad illum pertinent, qua ratione, divisio debet admitti.

39. Altera præterea potest intelligi D. Covarruvias quin prædictæ communi conclusioni oponatur, ut loquatur de fructibus satis post emptionem, & pendentibus tempore retractus; quo casu compertum est, fructus pro rata temporis dividendos, ut statim probavimus ex aliis.

40. Ex quibus venit declaranda nostra præcipua conclusio, dum diximus, fructus pendentes, cum fundus venibat, omnino consanguineo, deberi; nam est intelligendum, prout extabant tunc temporis, nam

Variar. Resolut. Lib. I. Cap. XV.

105

Vers. Sed ex Cumani.

Addit. Gutier. d. c. 33. nu. 27. Socin. conf. 42. 41. nu. 7. vo. 3. Idemque erit, si fundus relinquatur ad vitam legari; quia fructus dividuntur: tam alius juris erit, si alicui fructus fundi legitur in singulos annos quoad vivat, nam si incepto anno legatarius decedat, omnes fructus illius haeredi suo relinquuntur; argum. l. a. vobis. 5. ff. de ann. legat Guttier. n. 28. J. s. in l. l. divisorio. n. 7. ff. sol. mar. Avendañ. respons. 5. num. 5. vers. Que supra dicta sunt. Signoroi conf. 53. nam in legatis annuis, quale est itud, in principio cujusque anni, totum, quod pro eo relatum est, debetur, & in haeredes transfertur, l. in singulos 8. ff. de ann. legat.

Ad Num. 8.

Hæc leges fori, Ordinamenti, & Tauri, disponentes circa retractum jure tanguinis, extant hodie in nova Recopilatione, suntque l. 7. 8. & 9. tit. 12. lib. 5. de quibus Ant. Gom. in ead. l. 70. Taur. Matienço in d. l. 7. R. cop. Guttier practicar. lib. 2. cap. 145. cum multis sequentib. Castill. in l. 74. Taur. Azeved. in eisd. ligib. Recop. Hermosilla in l. 55. glos. 2. cum sequentib. titul. 5. part. 5. & passim Reguicola.

Fructus, qui pendebant tempore emptionis, consanguineo retrahenti fundum omnes debentur; Ant. Gom. supr. num. 29. sub. verl. Secundo quia licet; Matienço in d. l. glos. 12. nu. 8. 9. He mos. in d. l. 55. glos. 8. n. 47. Guttier. d. lib. q. 158. n. 8. ubi disputat, Tiraquel. de utroq. retract. tit. 1. S. 1. gl. 7. num. 55. Alborn. in sua ari. contrat. lib. 3. tit. 3. fol. 122. col. 1. Ratio est, ut colligatur ex dictis suprà: nam cum leges Regiae jubeant, pretium emptori per consanguineum retrahent redi, necessario sequitur, ut fructus pendentes tempore venditionis ad consanguineum spectent, cum pro eodem pretio fuerint comparati: Alioquin inquit, quod eandem quantitatem acciperet emptor pro fundo demptis fructibus, ac prædicti, cum isti pendebant in illo.

Quod procedit, five jam collecti sint cum fundo retrahitur, five adhuc penant, secundum eisdem DD. quæ ferè omnes affirmant, hanc primam concusionem esse contra D. Covar. in prædicti, quatenus ait fructus pendentes tempore retractu; eis dividendo inremporem, & consanguinem; sed si recte locus iste intelligatur, minimè prædictæ oponit sententia; licet enim D. Covar. in sionem admittat, non tamen sentit, fructus pendentes tempore venditionis ad consanguineum non spectare; sed habendam esse rationem temporis, quo ante moram dominum suum penes emporem nam pro ea parte ipsius sunt: etenim sicut post emptionem ante moram fructus satos, ac perceptos, suos emptor facit, Guttier. n. 9. Hermosili. d. n. 47. & omnes fatentur; ita & incrementum fructuum, qui pendebant tempore emptionis, ad illum pertinent, qua ratione, divisio debet admitti.

Altera præterea potest intelligi D. Covarruvias quin prædictæ communi conclusioni oponatur, ut loquatur de fructibus satis post emptionem, & pendentibus tempore retractus; quo casu compertum est, fructus pro rata temporis dividendos, ut statim probavimus ex aliis.

nam incrementum, quod habuerint apud emptorem non morosum; ipsi ceder, cum interim fuerit dominus, periculumque rei empsa sustinuerit; l. id quod, ff. de peric. & commod. rei vendit.

45 Fructus vero sati, ac percepti post emptionem, omnino ipsi emptori queruntur usque ad diem morae, vel litis contestationis, juxta distinctionem D. Covar. hic Guttier. dicit. n. 9. Hermos. dicit. n. 47. Montalvo in l. 13. glos. magna, col. 9. circa finem vers. Item, quero an proximori, tit. 10. lib. 3. for. & in l. 3. glos. magn. col. 3. eod. libr. Matienzo d. glos. 12. n. 9. ubi ait, moram committi in die configurationis pretii, sequuta imputatione.

Ad Num. 9.

46 Consueta apponi in contractibus, etiam si omittantur, pro appositis haberit, probat latè Menoch. conf. 37. à num. 21. ferd per totum, & num. 73. D. Covarruvias hoc in loco, nominatum impugnat; quam sententiam communem esse, constat ex Hermos. in l. 32. glos. 8. n. 8. tit. 5. p. 5. ubi plurimos pro ea laudat; ipse tamen etiam cum communione contrarium sentit ibidem, vers. Sed. his non obstantibus, de quo & Cevallos, agens de clausula garantia, quest. 690. In qua controversiae ambiguitate posset forsitan media via eligi, asseritur, in rebus magni præjudicii veram esse D. Covar. & Hermos. opinionem, in aliis autem Menochii sequendam; argumento, eorum quæ idem D. Covarruvias docet in rubric. de testament. p. 2. n. 42. nam ubi majus periculum vertitur, ibi cautius est agendum, cap. ubi 3. de elect. in 6. cap. ultim. 7. quest. 2. l. 1. §. sed. & si quis, ff. de Carbon. edit.

Ad Num. 10.

47 Commis valde resolutio est, & in praxi sine controversia recepta, redimentem censum teneri ad redditus decurios usque in diem redemptionis, Felican. de cens. lib. 4. cap. unic. n. 7. cum. alii, Boëza de decim. tuor. c. 28. n. 14. Mich. Salon. de contract. titul. de censib. art. 3. controvers. 18. n. 11. Scaccia de commerci. §. 2. glos. 5. n. 171. Cenci. de censib. part. 3. c. 1. q. 3. art. 9. n. 42. Avendañ. eod. tract. cap. 10. n. 12. Thesaur. decis. 56. n. 3. Roderic. de annui. reddit. libr. 2. quest. 15. n. 76. Giurba decis. 18. num. 16. cum. alii, Marefot. variar. resolut. lib. 2. cap. 61. n. 9. Capitaquen. decis. 103. p. 1. Sunt enim fructus civiles, qui singulis diebus percipiuntur, Tondut. question. civil. 69. n. 12. Unde volens censem redimere, ut redditum cursum impediatur, debet pretium fortis & debitum pro rata temporis quantitatem legitimè deponere, nec solius capitalis configuratione proderit, argument. l. acceptam 19. C. de usur. Carroc. de deposit. part. 2. quest. 15. n. 9. Parlador. different. 75. §. 2. in fine. Quod adeò verum est, ut si vel unus numerus deficit fortis, vel redditum, etiam per errorem, isti non cessent; Cenc. d. art. 9. à n. 38. Felic. d. c. unic. in appendic. sub. n. 3. Giurba. n. 8. de quo tamen consulas Azevedo. in l. 9. n. 17. tit. 11. libr. 3. Recopilat. Matienzo. ibi glos. 4. n. 12. Didac. Per. ad Segur. in l. unum ex familia §. sed si fundum, n. 9. ff. de leg. 2.

48 Sicut pecunia pro rata temporis domino census usque ad diem redempcionis solvenda est, ita & vinum, oleum, vel fundamentum debebitur, si in his speciebus redditus sint constituti, etiam nondum tempus collectionis fructuum adveniret, quoniam census ea est natura, ut quod reddit, & que dividatur pro rata temporis, neque aliud attenditur ad re-

dictum acquisitionem, nisi lapsus temporis, Molin. de just. & jur. disp. 390. n. 4. Lugo d. tom. 2. disp. 27. sect. 6. n. 93.

Ad Num. 11.

Seclusa lege positiva, licitum est censum, con- 49 stitu, ut redditus in alia specie, quam pecunia pendantur, sed hoc vetitum est non solum in Hispania, sed & in Gallia, & Germania, propter periculum iniustitiae, quæ sic facile palliatur; Salas de censib. dub. 55. n. 1. 2. Lugo dicit. disp. 27. sect. 27. 3. à n. 42.

Communiter admittunt DD. has duas limitatio- 50 nes ad l. 4. tit. 15. lib. 5. Recopilat. qua non obstante, poterit census irredimibilis, vel reservativus imponi, ut redditus praestentur in oleo, vino, vel frumento; dummodo in fraude legis non fiat, de quo Guttier. practicar. lib. 2. quest. 114. ubi disputat. Sub qua consuetudine Episcopi non continentur, quibus de Ecclesiasticis re- 54 dibus, sine Pontificis permisso testari, aut successores ab initio habere non licet; Sanch. dub. 51. n. 5. Tondut. supr. Cevallo. n. 63. Aug. Barbos. n. 8. Pareja d. n. 20. & omnes communiter; poterunt tamen testari de bonis propria industria quæsitis, dum Episcopatu funguntur, ut contra alios resolvit Sanch. n. 4. & D. Covarr. in capit. I. num. 11. de iusta- 55 mun. ubi alii.

Ad Num. 12.

Ibi: Cui questioni oportet premittere.

Clericos testari non posse de bonis intuitu Ecclæsiæ acquisitis, sed ad ipsam, pertinente jure Canonico, compertum est; cap. cum in officiis 7. cap. relatum 12. de testament. facit Trident. sess. 25. de reformat. cap. 1. D. Covar. in d. cap. cum in officiis, n. 16. ubi ampliat ad res empsas pecunia ex ipsi redditibus collecta, Navarr. de reddit. Ecclesiastic. quest. 3. n. Marefot. sup. lib. 2. cap. 1. à num. 9. 51 Menoch. conf. 223. n. 3. & n. 2. ait, bona in dubio præsumi acquista intuitu Ecclesia, Sanch. & alii proxime referendi. Quid de quotidianis distributionibus, vide Sanch. dub. 46. D. Covar. num. 14. Marefot. n. 11. In Hispania tamen ex communi, ac generali consuetudine receptum est, ut ea bona ad Clericorum successores sicut patrimonium, tam ex testamento, quam ab intestato perveniant, l. fin. tit. 8. lib. 5. Recopilat. Molina de primogen. lib. 2. c. 10. n. 54. Avendañ. respons. 19. n. 8. Sarmiento de reddit. Ecclesiastic. part. 2. cap. 6. & part. 4. cap. 1. num. 8. Escobar. de ratiocin. lib. 2. comput. 20. n. 23. vers. Verum predicta, Sanch. const. moral. lib. 2. cap. 2. dub. 50. n. 7. vers. Prima sententia, Matienzo in d. l. fin. Recopil. glos. 4. Mieres de morat. part. 1. quest. 1. n. 15. Spino in specul. testament. glos. 14. à n. 13. latissim. Cevallo. tom. 1. q. 388. à num. 36. D. Joan. de Solarcano de gubern. Indiar. lib. 3. cap. 10. n. 11. Pareja de instrument. edit. tit. 5. resol. 5. n. 20. Castill. supr. c. 79. n. 7. in fine, Pat. Molin. disp. 147. à n. 14. Aug. Barbos. de potest. Episcop. allegat. 114. n. 6. Quæ consuetudo pluribus in locis viget, ut affirmant Bursar. conf. 178. n. 4. vol. 2. Cevallo. n. 38. Tondut. Canonic. question. part. 1. cap. 22. n. 1.

Et licet valde dubium sit, ant talis consuetudo valeat; eam validam esse, frequentius DD. defendant; de quo D. Covar. in c. cum in officiis 7. num. 23. de testament. Molin. d. n. 54. Sanch. & alii proxime adduci; sed hi, & alli, quos ipsi allegant, fatentur, quoad forum externum licere Clericis, etiam in usus profanos de illis bonis in ultima voluntate disponere ad libitum; sentiunt tamen hoc animæ omnino tutum non esse, in modo quod tali facultate testandi

testandi ut debent in opera pia maximè in magna quantitate; sunt autem qui sine distinctione affir- 59 mant, posse c. eritis, quomodo voluerint de re- dictibus Ecclesiasticis momentes disponere, quos refert Sanch. d. n. 7. vers. prima sententia, in fine, & D. Covar. ubi proxime, Guttier. practicar. lib. 2. quest. 114. ubi disputat. Sub qua consuetudine Episcopi non continentur, quibus de Ecclesiasticis re- 54 dibus, sine Pontificis permisso testari, aut successores ab initio habere non licet; Sanch. dub. 51. n. 5. Tondut. supr. Cevallo. n. 63. Aug. Barbos. n. 8. Pareja d. n. 20. & omnes communiter; poterunt tamen testari de bonis propria industria quæsitis, dum Episcopatu funguntur, ut contra alios resolvit Sanch. n. 4. & D. Covar. in capit. I. num. 11. de iesta- mun. ubi alii.

Ad Num. 13.

D. Corvaruvias etiam in divisione pensionis, ut 60 pro rata temporis fiat inter hæredem pensionari, & eum, cui penitus vacat, sequuntur Tondut. supr. d. cap. 22. num. Costa de ratione rat. quest. 10. num. 4. Gabr. conf. 191. per totum, vol. 2. Hon- ded. conf. 85. num. 13. 23. cum seqq. vol. 2. Gut- tier. d. cap. 33. num. 9. Thefaur. in addition. ad Art. decis. 143. Pat Molin. supr. num. 8. Christin. ubi proxime, Peregrin. de fidei commis. art. 49. num. 101. Anneus Robert. rer. judicatar. libr. 3. capit. 4. per totum, & sic in praxi observari dixit Molin. d. cap. 11. num. 4. Sed Tondut. num. 5. alii laudatis, tradit Rotam decidisse, ut cum penitus vacat per actum voluntarium, veluti per cessionem, integrè ad cessionarium spectet, sed si per actum necessarium; ut per mortem, pro rata divisio pensionis fiat.

Et obiter notandum est, fructibus omnino defi- 61 cientes pensione non deberis idemque est si per- cepti sint illi, qui sunt necessarii ad victum be- 62 neficiarii, nam alimenta servientis altari; pensioni 63 sunt preferenda, alias autem fructuum exiguitas Cevallo. quest. 897. n. 513. cum sequit. Flamin. d. lib. 1. q. 8. num. 48. 49. Mantic. decis. 339. num. 7. Tondut. supr. part. 2. cap. 1. §. 4. num. 100. Quod si beneficiarius ob absentiam, vel aliam causam fructibus privetur, penitus ex ipsis debet debitur, Tondut. num. 64. 104. Idem quoad divisionem fructuum pendentium, 64 quoad in pensione; ac beneficio diximus; ser- vatur inter hæredes Equitum Commendatariorum Ordinum Militarium Divi Jacobi, Calatravae, & Alcantarae, & successorem; nam pro rata temporis dividuntur, Molin. dicit. cap. 11. num. 5. Guttier num. 13. Pat. Molin. num.

Ad Num. 14.

Ibi: In feudis receptum est.

In feudis, circa fructuum pendentium divisio- 65 nem, est distinguendum; nam aut mortuo feudario feudum transit in sequentem agnatum, aut redit ad dominum; primo casu, fructus pro rata tem- poris dividuntur; quia feudum est beneficium, quod propter officium; & servitum conceditur; capit. unic. si vassal. mil. arm. bellic. depositur, in usib. feu- 66 dor. atque ideo pro obsequio prestito fructuum par- tem meretur usque in diem mortis, Costa de suc- cession. Regni, p. 3. num. 15. ad finem, Escobar cum aliis, d. dis. 20. num. 17. Secundò autem casu ob- servanda erit decisio cap. 1. §. bis consequenter: Hic finitur lex, & consuetudo incipit, ubi fuerit re- cepta; alioquin consuetudo, quæ in regione vi- guerit, est attendenda, de quo consule Marefot. Variar. lib. 1. c. 14. per totum. Molin. dicit. cap. 11. num. 1. Escobar. dicit. num. 17. vers. Si tamen cum sequentibus.

57 Circum quod emanavit Bulla Julii III. anno 1550. qua prior sententia expresse approbat, de qua Marefot. d. cap. 2. num. 14. ubi secundum eam Rotam judicabitur testatur. Sed ipsam in Hispania admissam non esse, tradunt Navar. conf. 4. de succession. ab in- testato, Garcia d. cap. 1. num. 102. Sanch. d. dub. 50. num. 13. & ita pluribus Rotæ decisionibus decretum fuisse, testis est Barbos. ubi supr. vers. Supervenit, cum sequentibus.

p. 2.